

Előadó: Polyák Lilla
Szerző: A. Dona, S. Lama
Eredeti dalcím: Je Suis Malade
Magyar szöveg: Homonnay Zsolt
Megjelenés éve: 2011.

Eléget

Csak lámpafény, mert bánt az éj
Álom sincs már, mert fáj
Mint ez az ébredés
És a tükör sem hazudhat mást
Így nincs tovább
Csak eltörött időkerék
De jobb is így talán
Jó hogy megszakadt, mért számoljam a gyilkos perceket
Ma is itt hagytál, mert így

Eléget engem a láz, eléget
Hisz már magányos gyermekként
Vívtam árnyakkal, ha jött az éj
Most újra engem hív
Eléget, forró a láng, eléget
Hisz már azt sem tudom, merre jársz
Hazug miattad minden szó
Én voltam tiszta mint a hó, elátkoztál

Mint éhező, vagy mint sziklakő
Kapaszkodom én Beléd
Elfáradtam már hazudni szüntelen
Mosolyom összetört
De itt még mindig tart a tánc
És szól egy dal, mindegy, úgy sem érdekel
Mért vonszol tova, ki tőled menekül
Ott Vagy mindenhol, beteg vagyok, mert nézd

Eléget engem a láz, eléget
A vért testedbe önteném
Már inkább szívem tépem szét
Mert beteg vagyok így
Eléget engem a láng, eléget
Megölted minden dalom, nézd,
Halott miattad minden szó
Én voltam tiszta, mint a hó
Egyszer rég, tudom,

Nincs más hely, megöl ez így, csak a csend maradt nekem, mindig csak egyedül
És a rádióban is csak a saját hangom hallom
Azt énekli, hogy nézd,

Eléget engem a láz, eléget
Hisz már magányos gyermekként
Vívtam árnyakkal, ha jött az éj
Most újra engem hív
Eléget a láz, látod, eléget
Megöltem minden dalom, nézd,
Halott miattad minden szó
Gyógyíthatatlan ez a szív
Eléget, bezár barikádként, hallod?
Je suis, Malade.